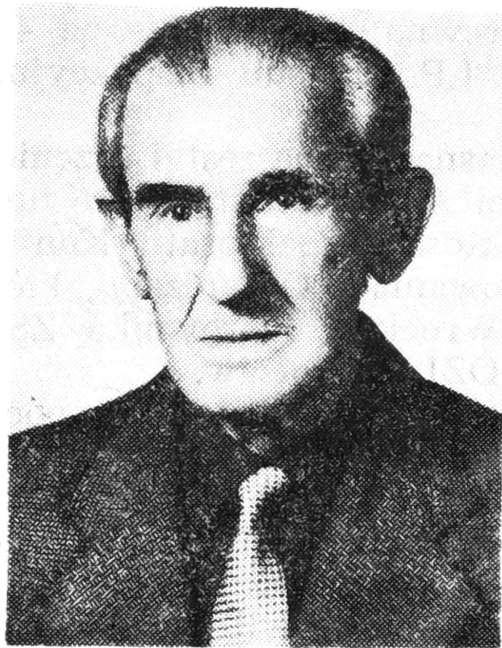

Wspomnienie o mgr inż. Leopoldzie Bukowskim

Воспоминание о магистре инж. Леопольде Вуковском

Leopold Bukowski, M. Sc., Eng. Obituary

28 I 1987 r. zmarł we Wrocławiu — w wieku 85 lat — mgr inż. Leopold Bukowski, emerytowany dyrektor b. Rejonu Lasów Państwowych we Wrocławiu. L. Bukowski urodził się 15 X 1902 r. w Mrzygłodzie, pow. Sanok. Do szkoły powszechnej uczęszczał w Mrzygłodzie, a do średniej — Państwowego Gimnazjum Klasycznego w Sanoku, gdzie w 1921 r. złożył egzamin dojrzałości. Na jesieni tegoż roku zapisał się na Wydział Roln.-Leśny, Oddział Lasowy Politechniki Lwowskiej. Tam w roku 1925 uzyskał absolutorium, a w 1928 r. złożył egzamin dyplomowy.

Lata 1925—1928 poświęcił przygotowywaniu się do egzaminu dyplomowego i pracy dorywczej przy urządzaniu lasów. W sierpniu 1929 r. został powołany do odbycia czynnej służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy przy 1 Baonie Wojsk Balonowych w Toruniu, a z dniem 18 IX 1930 r. przeniesiony do rezerwy w stopniu plutonowego podchorążego.

Od chwili zwolnienia ze służby wojskowej do 1933 r. pracował zarobkowo przy urządzaniu prywatnych majątków leśnych, a w latach 1933—1935 jako praktykant techniczno-leśny w Państwowym Nadleśnictwie Lipne w Skąpem pow. Płock.

W okresie 1935—1939 r. pracował w Dyrekcji Lasów Państwowych w Warszawie, początkowo na stanowisku referendarza w Biurze Użytkowania i Zbytu Drewna, a następnie p.o. kierownika Oddziału Eksploatacyjno-Handlowego. W 1935 r. złożył egzamin państwowy dla urzędników I kategorii w służbie techniczno-leśnej.

24 VIII 1939 r. został zmobilizowany do 2 Baonu Balonowego w Legionowie koło Warszawy w stopniu porucznika rezerwy — i do dnia 28 IX 1939 r. brał udział w kampanii wrześniowej w rejonie Warszawy, początkowo we własnej formacji, a po jej rozbiciu w grupie partyzantkiej płk. Więckowskiego. W grudniu 1939 r. powrócił do rodziny w Sanoku. W okresie 1940—1944 r. był zatrudniony w charakterze nadleśniczego Nadleśnictwa Brzozów, a od 15 IX 1944 r. (już po wyzwoleniu) do 19 III 1945 pełnił obowiązki nadleśniczego Nadleśnictwa Państwowego Dydnia w DLP Rzeszów. 20 III 1945 r. DLP w Rzeszowie powierzyła Mu pełnienie obowiązków kierownika Oddz. Ekspl.-Handlowego w Biurze Użytkowania i Zbytu Drewna, a następnie od 4 VI 1945 r. do 31 VII 1947 r. był inspektorem LP Obwodu Inspekcyjnego Sanockiego w Sanoku.

W lipcu 1947 r. na własną prośbę został przeniesiony do pracy w DLP we Wrocławiu, gdzie pełnił kolejno następujące funkcje służbowe: inspektora obwodowego, inspektora Inspektoratu Kontroli, kierownika Samodzielnego Oddziału Planowania i Organizacji, kierownika Działu Planowania, dyrektora RLP Wrocław, kierownika ZSLP Wrocław, st. insp. Wydziału Planowania w OZLP Wrocław.

31 VII 1968 r. przeszedł na zasłużony wypoczynek. Po przejściu na emeryturę — pomimo złego stanu zdrowia — nadal był aktywnym członkiem koła ZBOWiD przy OZLP Wrocław, koła seniorów przy Wrocławskim Oddziale SITLiD oraz jednym z autorów „Kroniki OZLP we Wrocławiu” za okres 40-lecia w Polsce Ludowej.

Mgr inż. L. Bukowski pozostawił po sobie wspomnienie człowieka skromnego, uczciwego, o wysokim poziomie etyczno-moralnym, tak w służbie, jak i w życiu prywatnym.

Cechowały Go zawsze wrodzona inteligencja, wysoka kultura osobista i autorytet oraz poczucie obowiązkowości, jak i głęboka wiedza fachowa, tak teoretyczna, jak i praktyczna. Zawsze koleżeński, uczynny, nigdy zarozumiały, mimo że był ambitny i wrażliwy na punkcie swego honoru.

Jako kierownik jednostki żył przede wszystkim zagadnieniami planów gospodarczych, troszczył się o ludzi, którzy plany te wykonywali i pomimo napotykaných trudności dawał sobie zawsze radę, tak w administrowaniu, jak ich wykonywaniu. Najlepszym tego dowodem jest to, że RLP Wrocław, którego był dyrektorem, za Jego kadencji był rejonem wzorowym w skali OZLP Wrocław.

Stosunek Jego do współpracowników, a w szczególności do wysuniętych z awansu społeczno-politycznej, był zawsze życzliwy i pomocny, co sprawiło, że cieszył się wśród nich zawsze głęboką i szczerą sympatią. W pracy społeczno-politycznej brał aktywny udział, jako człowiek o dużym wyrobieniu ideologicznym.

Był wzorem dobrego człowieka i leśnika z zamiłowania, pracującego z pełnym oddaniem, nie szczędził czasu i wysiłku dla dobra gospodarki leśnej.

Za długoletnią ofiarną pracę zawodową i społeczną został uhonorowany: Medalem Zwycięstwa i Wolności, Medalem 10-lecia Polski Ludowej, Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką Racionalizatora Produkcji, Medalem 40-lecia Polski Ludowej, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i innymi.

Odszedł od nas ceniony i zasłużony dolnośląski leśnik!

Cześć Jego pamięci!

Edward Bartol